

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 18.8.2009
KOM(2009) 428 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU

**o používání nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 o správní spolupráci v oblasti daně
z přidané hodnoty**

{SEC(2009) 1121}

ZPRÁVA KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU

o používání nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty

1. Úvod

Podle článku 45 nařízení Rady č. 1798/2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty Komise každé tři roky předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání uvedeného nařízení. Dosud bylo předloženo pět zpráv popisujících fungování správní spolupráce v oblasti daně z přidané hodnoty, toto je však první zpráva od přijetí nařízení Rady č. 1798/2003 dne 1. ledna 2004.

Záměrem uvedeného nařízení bylo podstatné zdokonalení právního rámce pro správní spolupráci a vytvoření důležitého nástroje v boji proti podvodům souvisejícím s DPH. Nařízení zejména přineslo zdokonalení týkající se:

- jasnějších a závazných pravidel spolupráce mezi členskými státy;
- bezprostřednějších kontaktů mezi úřady za účelem dosažení účinnější a rychlejší spolupráce;
- automatictější nebo spontánnější výměny informací mezi členskými státy, aby byl boj proti podvodům účinnější.

Tato zpráva hodnotí fungování správní spolupráce na základě současného právního rámce a zaměřuje se zejména na používání těchto nově zavedených mechanismů, aby se zjistilo, zda jsou změny účelné.

Zprávu nicméně nelze vytrhnout ze širšího kontextu koordinované strategie ke zlepšení boje proti podvodům s DPH stanovené v nedávném sdělení Komise¹.

Sdělení oznamuje celou řadu opatření, která podstatně ovlivní způsob, jakým bude v budoucnu fungovat správní spolupráce v oblasti DPH mezi daňovými správami.

2. ZDROJE INFORMACÍ POUŽÍVANÝCH K HODNOCENÍ POUŽÍVÁNÍ NAŘÍZENÍ Č. 1798/2003.

Komise shromáždila množství informací z **rozhovorů** týkajících se správní spolupráce a boje proti finančním podvodům, které proběhly během čtených setkání odborníků pro strategii boje proti daňovým podvodům (Anti Tax Fraud Strategy, ATFS) a jednání Stálého výboru pro správní spolupráci (Standing Committee on Administrative Cooperation, SCAC), ale jelikož praktické používání jednotlivých nástrojů správní spolupráce je záležitostí vnitrostátních daňových správ, mohlo být toto hodnocení provedeno pouze na základě značného množství podkladů od členských států.

Komise proto dospěla k názoru, že informace potřebné ke komplexnímu posouzení správní spolupráce podle nového nařízení lze nejlépe shromáždit za pomoci **dotazníku** rozeslaného členským státům. Pracovní dokument útvarů Komise

---

¹ Sdělení Komise o koordinované strategii ke zlepšení boje proti podvodům s DPH v EU, KOM(2008)807 v konečném znění, 1.12.2008.

SEK(2009)1121 ze dne 18. srpna 2009 obsahuje podrobný rozbor odpovědi poskytnutých členskými státy².

Členské státy mohly podrobně vypracovat odpovědi na určité otázky v dotazníku a také se obecněji podělit o své názory na fungování správní spolupráce v oblasti DPH, a zejména na možnosti jejího dalšího zdokonalování. Pouze 2 členské státy projeví zájem otevřeně si na toto téma pohovořit s Komisí.

Zajímavými zdroji informací jsou **roční statistické údaje** zasílané členskými státy v souvislosti s čl. 35 odst. 3 nařízení (ES) č. 1798/2003. Informace týkající se statistických údajů za roky 2006 a 2007 byly vzaty v úvahu na podporu celé řady závěrů.

Kromě toho Evropský účetní dvůr analyzoval fungování správní spolupráce v roce 2006, zejména pak na základě návštěv sedmi členských států. Jeho **zvláštní zpráva** poukázala na to, že „*navzdory novým mechanismům zavedeným v roce 2004 není správní spolupráce mezi členskými státy, pokud jde o DPH, zatím natolik intenzivní, aby mohla čelit daňovým únikům a podvodům v oblasti DPH uvnitř Společenství*“³. Tato zpráva je cenným zdrojem podkladů pro Komisi.

Německé orgány rozporují příslušnost Účetního dvora provádět v této oblasti audit, zvláště pak pravomoc kontrolovat, zda Německo má potřebnou administrativní a organizační strukturu pro správní spolupráci. Problematika je předmětem řízení pro porušení právních předpisů a v této souvislosti se uvažuje o podání návrhu k Soudnímu dvoru.

3. HLAVNÍ POZNATKY

3.1. Praktické fungování

3.1.1. Výměna informací na požádání

Jedním z klíčových faktorů hladce fungujícího systému pro výměnu informací je silná a účinná vnitřní správa a procedurální systém v členských státech. Tato zpráva uvádí, že tam, kde chybí, vznikají problémy, jako například pozdní reakce na žádosti o informace, nesprávné používání standardních formulářů, nízká kvalita žádostí o informace i reakcí na ně, obtíže při určení příslušného kontaktního útvaru, obtíže při shromažďování potřebných údajů a technické problémy s elektronickou poštou v rámci společné komunikační sítě (Common Communication Network, CCN)⁴.

Zejména v decentralizovaném systému mají členské státy žádající o informace obtíže s určením příslušného kontaktního útvaru (a kontaktních osob), jimž má být žádost adresována. Na druhé straně, členské státy, které uplatňují decentralizovaný systém, poukazují na to, že to vede k lepšímu využívání zdrojů.

Předmětem největší pozornosti je včasnost odpovědi, přičemž statistické údaje ukazují, že počet pozdních odpovědí dosahuje nepřijatelné úrovně. Kromě toho, přestože nařízení předpokládá, že by se v případě nedodržení lhůt měly členské státy navzájem informovat, statistické údaje ukazují, že v praxi tomu tak téměř vůbec není. Prodlevy při reagování na žádosti o informace a o vyrozumění žádajícího členského

² Dotazník rozeslaný s dopisem č. D29096 ze dne 31.3.2008 vyplnilo celkem 25 členských států.

³ Zvláštní zpráva EÚD 08/2007, Úř. věst. C 20, 25.1.2008, s. 1.

⁴ Zásilky posílané prostřednictvím společné komunikační sítě (zabezpečené schránky ve všech členských státech).

státu o nedodržení lhůt jsou způsobeny celou řadou vnitřních faktorů: výměna informací není považována za prioritu, projevuje se nedostatek lidských zdrojů a jazykové problémy. Standardní formuláře přispívají k větší strukturovanosti a přehlednosti a také k harmonizovanějšímu a jednotnějšímu přístupu při správní spolupráci. Obecně se zdá, že i když většina členských států by obhajovala povinné používání standardních formulářů, existují obavy, že v určitých případech by to snížilo účinnost spolupráce. Členské státy si také stěžují, že formát XML nebyl ještě ani v roce 2008 zaveden všemi členskými státy, přestože se na jeho používání jednomyslně shodly již v roce 2007.

Komise je přesvědčena, že automatizovaný přístup do databází jiných členských států by podstatně omezil počet žádostí o „standardní“ informace. Automatizovaný přístup by tudíž usnadnil a urychlil správní spolupráci a také by uvolnil čas a prostředky na hlubší zkoumání nezbytné v případě složitějších žádostí.

Kvalita odpovědi navíc často neodpovídá příslušnému standardu. Může se tak stát, že odpovědi jsou sice poskytovány včas, ale jsou pro žádající stranu bezcenné. Členské státy samy poukazují na to, že kvalita vyměňovaných informací se musí zvýšit, a Komise se proto touto problematikou zabývá prostřednictvím zvláštní projektové skupiny vytvořené v rámci programu Fiscalis 2013⁵.

Na řídicí úrovni v členských státech je třeba řešit mnoho problémů, jako například upřednostňování pomoci jiným členským státům v rámci daňové správy. Mezi způsoby, jak zlepšit stávající situaci, patří tyto kroky: vedení by mělo zvýšit povědomí místních úředníků o tom, že je nutné, aby těmto žádostem přikládali ve svém plánování větší význam, místní úřady by měly být vedeny k tomu, aby se obracely přímo na kontaktní místa v jiných členských státech, pokud je třeba si některou žádost vyjasnit, pro správní spolupráci by měl být vyčleněn dostatek zaměstnanců a měl by být zaveden formát XML.

3.1.2. *Výměna informací bez předchozí žádosti*

Článek 3 nařízení č. 1925/2004 definuje kategorie, u kterých mohou členské státy uvést, zda budou předmětem automatické výměny informací bez předchozí žádosti. Pouze několik málo členských států se účastní výměny informací ve všech kategoriích. Kromě toho některé členské státy uvádějí, že se účastní výměny v určitých kategoriích, ale statistické údaje ve skutečnosti ukazují něco jiného (například u zásilkového prodeje proběhlo v roce 2007 jen 5 výměn informací). Členské státy považují některé kategorie za významnější než jiné. Nicméně některé členské státy se neúčastní výměny, protože nemají systematické shromažďování a centralizované ukládání potřebných údajů. Důvodů, proč tyto mechanismy nemají, je celá řada (nedostatek lidských zdrojů, nutnost vynakládat nepřiměřené úsilí, vnitřní administrativní organizace a obtížné získávání informací). Je politováníhodné, že některé členské státy se dosud nezapojily do výměny určitých kategorií informací, přestože to bylo záměrem při přijímání nařízení⁶.

---

⁵ Program Fiscalis 2013 (viz rozhodnutí č. 1482/2007/ES ze dne 11. prosince 2007) je program Společenství vytvořený ke zlepšení fungování systémů zdanění na vnitřním trhu posílením spolupráce mezi daňovými správami zúčastněných zemí. Projektová skupina je skupina odborníků z členských států, která se setkává za účelem navrhování řešení konkrétních problémů v jasně vymezených oblastech a která je sestavena a financována v rámci programu Fiscalis 2013.

⁶ Viz odpověď Komise na kapitolu 51 zvláštní zprávy EÚD 08/2007, Úř. věst. C 20, 25.1.2008.

Proto lze předpokládat přezkum článku 3 nařízení č. 1925/2004 za účelem aktualizace stávajícího seznamu a/nebo zavedení nového seznamu zahrnujícího typy operací s přeshraničními prvky, kde by účast na výměně informací byla pro všechny členské státy povinná.

Během rozhovorů na setkáních odborníků pro strategii boje proti daňovým podvodům (ATFS) mnoho členských států nebylo proti vypracování takového zvláštního seznamu. Jiné kategorie, které členské státy považují za irelevantní, by měly být zrušeny. Nicméně, jak je uvedeno výše, zdá se, že existuje rozpor mezi názory na tuto politiku vyjadřovanými v rámci ATFS a uplatňováním automatické výměny informací v praxi.

Co se týče spontánní výměny informací, členské státy by měly zvýšit povědomí svých auditorů o významu spontánně vyměňovaných informací pro účely výběru daní v jiných členských státech. Některé členské státy se domnívají, že dobrým přístupem ke spontánní výměně informací je Eurocanet⁷, protože vytváří přímé kontakty mezi úředníky specializujícími se na určitou problematiku a umožňuje rychlé předávání informací. Tímto způsobem lze zaměřit pozornost místních úředníků na důležitost určitých informací, které je možno si vyměňovat spontánně, a motivovat je, aby tento nástroj aktivně využívali. V tomto ohledu se Komise domnívá, že zavedení systému EUROFISC na základě zásad schválených Radou v říjnu 2008 by mohlo poskytnout solidní rámec pro zlepšení této rychlé výměny informací.

Komise má za to, že členské státy by měly provádět účinné postupy shromažďování údajů určených k automatické výměně, protože většina členských států považuje obdržené informace za užitečné a v praxi přínosné. Navíc by mělo vedení zlepšit školení svých daňových auditorů, aby si byli vědomi významu, který může spontánní výměna informací mít pro daňové účely v jiných členských státech.

3.1.3. *Mechanismus zpětné vazby*

Většina členských států nemá žádný systém zpětné vazby, a nemůže se tudíž vyjadřovat k tomu, zda byly předané informace účelně využity. Takový mechanismus a zlepšení kvality vyměňovaných informací by vedení pomohly řešit nedostatky v postupech a motivovat daňové auditory, aby tento nástroj více využívali.

Členské státy označily chybějící zpětnou vazbu za nedostatek a Komise prozkoumala možnost návrhu vhodného systému zpětné vazby v projektové skupině v rámci programu Fiscalis 2013.

3.1.4. *Zdokonalení funkčnosti systému výměny informací o DPH (VIES)*

Neplatnost daňových identifikačních čísel pro DPH a zpoždění při opravách údajů jsou často uváděny jako problémy zjištěné v souvislosti s kvalitou informací obsažených v databázi, což ohrožuje spolehlivost databáze samé.

Pokračují technické práce na modernizaci systému VIES, jako je například křížová kontrola jména a adresy plátce daně oproti jeho daňovému identifikačnímu číslu pro DPH za účelem potvrzení správnosti těchto údajů. Kromě toho Komise předloží návrh ohledně minimálních standardů pro zápis do rejstříku daňových identifikačních

---

⁷ Eurocanet je neformální síť pro rychlou výměnu informací týkajících se potenciálních podvodů typu chybějící subjekt.

čísel pro DPH a vyřazování z něho, aby se zvýšila přesnost a úplnost údajů v systému VIES.

3.1.5. *Přítomnost úředníků v prostorách správních orgánů a účast na správních šetřeních v jiném členském státě*

Každoročně předkládané statistické údaje ukazují, že využívání nástroje uvedeného v článku 11 je omezené, přestože je považován za užitečný v příhraničních oblastech. Nejdůležitějšími a nejčastěji se opakujícími důvody tohoto omezeného využívání jsou: jazykové problémy, nedostatečný vnitrostátní právní základ, který by umožnil zapojení do vnitrostátních šetření, a specifické vnitrostátní podmínky pro uplatňování tohoto nástroje. Vnitrostátní podmínky by nicméně neměly využívání tohoto nástroje bránit.

Je nutno zvýšit informovanost úředníků a vést je k tomu, aby tento nástroj využívali. Kromě toho je nutno na vnitrostátní úrovni řešit rozvoj jazykových dovedností.

3.1.6. *Souběžné kontroly – mnohostranné kontroly*

Členské státy uznávají význam nástroje zmíněného v článku 12 nařízení č. 1798/2003. Kromě toho byly podniknuty kroky na podporu a usnadnění využívání tohoto nástroje, zejména vytvořením platformy pro mnohostranné kontroly (MultiLateral Controls, MLC) a aktualizací průvodce mnohostrannými kontrolami. Zdá se, že tyto snahy plní svůj cíl, protože počet zahajovaných mnohostranných kontrol stoupá. Nicméně stále je ještě co zlepšovat. Postup zdržuje celá řada překážek: nedostatek času a prostředků, jazykové znalosti, nedostatek zkušeností, neexistence přímých kontaktů na nižší úrovni a nepověření zodpovědného daňového auditora příslušným orgánem. Nicméně již funguje komunikace mezi místními daňovými správami v rámci fáze II a společné komunikační sítě (CCN), ale zdá se, že není zavedena ve všech členských státech. Výměna informací by v co největším rozsahu měla vždy probíhat přímo mezi dotýcnými daňovými auditory.

Členské státy se domnívají, že jejich vnitřní postupy jsou dostatečně pružné, aby umožnily rychlou reakci v případech podvodů (typu kolotoč). Nicméně na úrovni EU se zdá, že koordinaci komunikace mezi platformou útvaru pro boj proti podvodům a platformou pro mnohostranné kontroly (MLC) lze ještě zdokonalit.

3.1.7. *Zvláštní režim pro neusazené osoby povinné k dani poskytující elektronické služby osobám, které nepodléhají dani (kapitola VI nařízení č. 1798/2003)*

Ve správě tohoto zvláštního režimu se nevyskytují žádné větší problémy, protože počet neusazených osob povinných k dani a výše odváděných daní nejsou nijak významné. Nicméně se jedná o daně, které by v případě neexistence tohoto zvláštního režimu nebyly vybrány. Navíc se v důsledku zavedení tohoto zvláštního režimu celá řada dodavatelů usadila v EU za účelem svých transakcí typu B2C (dodávky podniků koncovým spotřebitelům, Business to Customer) a odvádí DPH v členském státu identifikace.

Pokud jde o audity v oblasti elektronického obchodování, členské státy považují za obtížné provádět audity u neusazených osob povinných k dani. Nicméně provádění takových auditů je velmi důležité, protože je jediným nástrojem, který členskými státy umožňuje ověřit, že tyto podniky správně uplatňují ustanovení uvedeného zvláštního režimu. Členské státy, které úspěšně provedly takové audity, by se měly podělit s ostatními o své zkušenosti a postupy použité pro audity u neusazených osob povinných k dani (například otázky řešení vnímaných rizik, způsobů zjišťování

dodržování příslušných předpisů a odhalování chyb ve vykazovaných příjmech, poskytnutí jistoty, že i podniky usazené v odlehlých místech a mimo EU lze podrobit auditu). Ke sdílení těchto zkušeností a postupů by se dala využít platforma pro mnohostranné kontroly (MLC) nebo platforma boje proti podvodům.

3.1.8. *Opatření pro vnitrostátní hodnocení*

Článek 35 nařízení uvádí, že členské státy prověří a vyhodnotí fungování úpravy správní spolupráce. V praxi se zdá, že převážná většina členských států neprovádí systematické vnitřní hodnocení, ale spíše své vlastní posouzení zakládá výhradně na ročních statistických údajích, které mají v této souvislosti předkládat Komisi.

3.1.9. *Ústřední kontaktní orgán*

V převážné většině členských států je kontaktním místem pro žádosti o informace tzv. ústřední kontaktní orgán. Všechny členské státy prohlašují, že mají monitorovací systém pro sledování způsobu vyřizování žádostí. Ústřední kontaktní orgán stanoví vnitřní lhůty pro poskytování odpovědí, ty však, jak se zdá, nejsou dodržovány, protože neexistují žádné pobídky, které by přiměly příslušný úřad odpovědět včas nebo vysvětlit, proč tak nemůže učinit. Zejména v decentralizovaném systému s kontaktními útvary je nezbytné vybudovat účinný systém sledování, a to nejen k dodržování lhůt, ale také k zajištění úrovně potřebné kvality vyměňovaných informací. Kromě toho se zdá, že některé členské státy rozesílají jednu žádost všem kontaktním útvarům, takže se pak započítá vícekrát. To je jeden z důvodů vysvětlujících rozdíly ve statistikách mezi počty přijatých a odeslaných žádostí.

Postup zpomaluje rozdílnost používaných jazyků. Optimálním řešením by bylo, pokud by se členské státy dohodly na jednom pracovním jazyce, ve kterém chtějí komunikovat pro účely ústředních kontaktních orgánů. Nicméně podle názoru Komise by neexistence takové dohody neměla nadále bránit hladké spolupráci, ale naopak by se mohlo počítat s tím, že se v případě nemožnosti dosažení dohody bude jako záložní řešení používat angličtina. Nedostatek jazykových znalostí je problém, který se vyskytuje hlavně na místní úrovni správy. Přímé žádosti (podávané telefonicky nebo elektronickou poštou v rámci sítě CCN) o vyjasnění by mohly vyloučit nutnost překladů, která představuje určitou zátěž. V případě mnohostranných kontrol by mohla být užitečná pomoc tlumočnicků. Nástroj pro jazykovou podporu byl ve skutečnosti vytvořen již v rámci programů Fiscalis 2007 a Fiscalis 2013.

3.2. **Právní rámec**

Členské státy se domnívají, že nařízení zlepšilo správní spolupráci. Právní rámec obecně poskytuje daňovým správám solidní základ pro výměnu informací a spolupráci za použití různých dostupných nástrojů umožňujících získávat cenné informace pro boj proti podvodům.

Členské státy nicméně narazily na celou řadu předpisů, které nejsou dostatečně jasné, a také na mnoho nepřesností při jejich uplatňování. Proto je třeba právní rámec v níže uvedených oblastech zaktualizovat.

3.2.1. *Přítomnost v prostorách správních orgánů a účast na správních šetřeních a souběžných kontrolách (články 11, 12 a 13)*

Členské státy upozornily, že by bylo užitečné vypracovat na evropské úrovni výklad o uplatňování článku 11 a že by pak nebyly nutné žádné další mezinárodní dohody ani vnitrostátní právní předpisy (které omezují používání tohoto nástroje).

Bylo poukázáno na některé obtíže vyplývající z rozdílů ve výkladu příslušného článku.

Nicméně po důkladném zvážení jsou útvary Komise toho názoru, že výše zmíněné články potřebují jen velmi malé změny, protože důležité je spíše uplatňovat stávající opatření nepředpojatě.

3.2.2. *Výměna informací bez předchozí žádosti (články 17 až 21)*

Článek 17 nařízení stanoví, že členské státy si mohou vyměňovat informace i bez předchozí žádosti. Stanoví, že každý členský stát by měl předávat informace kterémukoli jinému dotyčnému členskému státu ve třech situacích, které představují velmi široký rozsah této povinnosti.

Články 3 a 4 nařízení Komise č. 1925/2004 definují (pod)kategorie, ve kterých si členské státy vyměňují informace automatickým nebo strukturovaným automatickým způsobem.

Článek 18 však omezuje povinnost stanovenou článkem 17 a uvádí, že členské státy mohou určit, zda se zapojí do výměny určitých kategorií informací bez předchozí žádosti.

Odpovědi na dotazník jasně ukázaly, že členské státy chápou a uplatňují vzájemný vztah mezi články 17 a 18 rozdílně. To vede k nesrovnalostem ve výměně informací mezi členskými státy. Definování kategorií tak nesplnilo zcela svůj cíl. Kromě toho definování „automatické“ a „strukturované automatické“ výměny informací způsobuje nejasnosti.

Komise proto navrhne upravit vztah mezi články 17 a 18 nařízení. Kromě toho, jak již bylo uvedeno výše, by v nařízení Komise č. 1925/2004 mohl být stávající seznam aktualizován nebo by mohl být zaveden nový seznam typů operací, u kterých by účast na výměně informací byla pro všechny členské státy povinná (alespoň u některých kategoriích).

3.2.3. *Vztahy s třetími zeměmi (článek 36)*

K dispozici je jen málo zkušeností týkajících se výměny informací pocházejících ze třetích zemí. Členské státy se domnívají, že informace pocházející ze třetích zemí mohou být velmi užitečné a mohou usnadňovat vyměřování daně nebo odhalování podvodů, je však nutno uplatňovat přísná pravidla (princip zachování důvěrné povahy informací). Ne všechny členské státy mají uzavřené smlouvy o zdanění zahrnující problematiku DPH, a proto nemohou všechny dále předávat informace ze třetích zemí.

Většina členských států není proti tomu, aby předávání informací pocházejících ze třetích zemí dalším zúčastněným členským státům bylo povinné. Jednou z možností by také mohlo být rozšířit rozsah příslušného ustanovení nařízení tak, že by další předávání informací nebylo výslovně vyloučeno.

Komise je nadále přesvědčena, že z dlouhodobějšího hlediska představuje vhodnou cestu vpřed takový přístup ke spolupráci se třetími zeměmi v oblasti DPH, který by byl koordinovaný na úrovni EU.

4. ZÁVĚR

Sdělení Komise ze dne 31. května 2006 o nezbytnosti rozvíjet koordinovanou strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým únikům (KOM(2006) 254 v konečném

znění ze dne 31. 5. 2006) již vyjádřilo názor, že právní rámec pro správní spolupráci v oblasti DPH byl posílen, avšak členské státy jej dostatečně nevyužívají a úroveň správní spolupráce není přiměřená rozsahu obchodu uvnitř Společenství. Evropský účetní dvůr ve své zvláštní zprávě předložené v roce 2007 dospěl převážně ke stejnému závěru.

Závěr, k němuž dospěla tato zpráva, se od předchozích neliší; nová opatření zavedené v roce 2004 nařízením č. 1798/2003 nabízela lepší možnosti, ale intenzita správní spolupráce mezi členskými státy za účelem boje proti daňovým únikům a podvodům v oblasti DPH uvnitř Společenství je dosud neuspokojivá.

Co se týče praktického fungování, ochota zdokonalit uplatňování opatření správní spolupráce by se měla odrazit v podpoře a organizaci řízení daňové správy prostřednictvím následujících opatření:

- pro účely správní spolupráce a daňových kontrol by mělo být vyčleněno dostatečné množství zdrojů,
- úředníkům daňové správy by mělo být poskytováno školení ke zvýšení jejich informovanosti o dostupných nástrojích (žádostech, přítomnosti v prostorách správních orgánů, účasti na správních šetřeních, souběžných kontrolách) a spontánní výměně informací,
- je třeba uplatňovat proaktivní a nepředpojatý přístup k využívání dostupných nástrojů a na vnitrostátní úrovni odstraňovat překážky, které by mohly bránit fungování správní spolupráce a narušovat účinné využívání příslušných nástrojů,
- místním úředníkům je třeba poskytnout pokyny, jaký význam mají přikládat žádostem o informace,
- je třeba upravit programové vybavení tak, aby se k zaslání žádostí používal formát XML,
- je třeba zavést účinné postupy shromažďování údajů určených k výměně,
- je třeba podporovat přímé kontakty mezi místními daňovými auditory (prostřednictvím elektronické pošty v rámci fáze II a společné komunikační sítě CCN).

Tato doporučení nejsou ve skutečnosti ničím novým; lze je nalézt už v předchozích zprávách předložených před několika lety. Skutečnost, že je nutno tato doporučení opakovat, je znepokojivým signálem, co se týče úrovně pozornosti, která jim byla v minulosti věnována.

Klíčovým předpokladem podstatných zlepšení je politický důraz kladený v členském státě na zajištění poskytování kvalitní služby partnerským orgánům v ostatních členských státech.

Rada ve složení pro hospodářství a finance během posledních dvou let několikrát jednala o boji proti podvodům v oblasti DPH. Závěry, k nimž se při těchto příležitostech dospělo, zdůrazňují potřebu společného přístupu na úrovni EU. Důraz je kladen na tzv. „běžná opatření“, která jsou zaměřena na posílení kapacity orgánů daňové správy řešit podvody v oblasti DPH v rámci stávajícího systému DPH.

V této souvislosti má zásadní význam posílení správní spolupráce a nyní předkládaný návrh na přepracování nařízení č. 1798/2003 obsahuje podstatné změny, jako je automatizovaný přístup do databází, a poskytne právní základ pro vytvoření systému

EUROFISC. Tato zpráva dokládá potřebu dalších změn právního rámce, která jsou v uvedeném návrhu zapracována.

Stejně důležité je však i zlepšení praktického fungování a Komise spoléhá na politickou vůli členských států věnovat tomuto cíli potřebné úsilí.

Ochota musí vycházet od členských států, ale Komise je připravena tomuto úsilí poskytnout svou pomoc. Celá řada opatření, která je nutno přijmout, by mohla být koordinována na úrovni EU a program Fiscalis 2013 poskytuje vhodné nástroje na podporu vypracování a provádění těchto opatření.